

Kashoggi o Al Kassar- i els delegats de diferents serveis secrets internacionals que es dedicaven, més que res, a vigilar-se els uns als altres. Un personal ben variat que va fer que, en poc temps, la premsa estrangera denominés tota la zona com "la Costa del Crim".

Evidentment, els residents de Marbella no han estat únicament delinqüents i estafadors notoris. Amb ells es van barrejar

jubilats anglosaxons adinerats en cerca de sol i *sherri*, noms coneguts de la decadent noblesa centroeuropea amb ganes de ser entrevistats per les revistes del cor, nous rics acabats d'estrenar i vividors de tota mena. Marbella Vice era servida.

Posteriorment la cosa comença a decaure. Després de la Guerra del Golf bastants àrabs es van fer fonedissos de cop i volta. Bufaven vents de crisi i els protagonistes

de la premsa del cor més coneguts van preferir buscar altres escenaris. Quan va arribar Jesús Gil com a alcalde, va assegurar que iniciaria una "croada" contra la delinqüència. Però, al poc temps, es va veure clar que allà els únics que queien eren les putes de baix estatus i els *dealers* de tercera regional. Els altres, els peixos grossos de l'hampa continuaven com sempre: fresquets i bé. **Xavier Vinader**

Mossos: un sopar de duro?

L'ex-director de Seguretat Ciutadana Miquel Sellarès demana seriositat i consens sobre la importància del desplegament de la Policia de Catalunya.

Sí bé és cert que en els últims dos anys des del Govern de la Generalitat de Catalunya es parla de Mossos d'Esquadra, model de policia i de fer 10.000 agents efectius, i això és positiu després de dotze anys de govern en què el tema de la seguretat "no tocava", avui regna la perplexitat davant la frivolitat, la manca de continguts, objectius i il·lusió que hauria de caracteritzar una nova etapa dinàmica que fes oblidar una dècada perduda irremeiablement.

Però l'interès que avui públicament manifesta Jordi Pujol no es correspon amb els efectius polítics i tècnics per desenvolupar el model policíac català. Els nomenaments en el Departament de Governació després del cessament de la consellera Cuenca posen de manifest que l'interès del president Pujol és simplement propagandístic, perquè avui ningú no pot creure que amb l'equip polític actual pretengui de fer quelcom.

Una nefasta política en els temes de seguretat en el Congrés, amb l'aprovació per part de CiU de la Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat i la Llei de Seguretat Ciutadana, impedeix el desenvolupament normal i normatiu d'un model de seguretat pública per a Catalunya.

I ara que en el Ministeri de l'Interior hi ha un equip format per Belloch, Robles, Recasens, que coneixen i són sensibles a la realitat nacional de Catalunya, és una llàstima que Pujol no hagi estat capaç d'afrontar la reforma d'aquestes lleis i posar al capdavant de Governació un equip fort políticament, capaç tècnicament, i que pogués donar bon nivell davant del coherent equip Belloch. El més trist

CARME PUÉRTOLAS

Mossos d'Esquadra. El model de substitució encara no està definit.

és que avui hem perdut el sentit del ridícul.

Espero que CiU i el mateix president Pujol, després dels resultats estatals que s'auguren per al proper 28 de maig, s'adonin que la prepotència, la grisor, els funcionaris obedients i submisos han acabat els seus dies, i que davant d'una situació difícil caldrà recobrar de nou la cultura política de la unitat i el consens que tan bons resultats ha donat sempre a Catalunya, i acceptar les moltes equivocacions comeses en el disseny que s'ha fet en aquests últims quinze anys de la nostra reconstrucció nacional. Amb dotze o quinze autonomies amb presidents del PP, és possible l'estat de les autonomies?

Catalunya i Euskadi podran desenvolupar-se nacionalment? Però el nostre model de policia té uns elements molt positius, que són els centenars i centenars de mossos d'esquadra i policies locals que un dia optaren per anar a l'Escola de Policia de Catalunya. Aquestes dones i homes que tanta incomprensió han patit són una gran esperança de futur.

Avui no podem equivocar-nos més. Amb la perspectiva que mani a l'estat el PP i que l'ombra de Martín Villa es projecti sobre el Ministeri de l'Interior, cal tenir molta cura en la construcció del nostre model policíac. Les informacions que parlen de la propera incorporació, com a comandaments dels Mossos d'Esquadra, de membres de la Guàrdia Civil o del Cuerpo Nacional de Policia, s'han de posar immediatament en quarantena fins que no hi hagi a Madrid amb qui negociar amb perspectiva de futur. I a Catalunya, esperem que després de les possibles eleccions autonòmiques del mes de novembre hi hagi canvis al Departament de Governació de la Generalitat, i al capdavant del mateix hi hagi un equip fort, competent i capaç d'engrescar de nou un col·lectiu desmoralitzat i incrèdul amb la classe política, i més greu encara, amb els seus comandaments polítics.

Acabem, doncs, amb tots els sopars de duro: desplegament de Vic, presons, etc., i demanem que el tema de la seguretat es prengui seriosament al marge dels contextos electorals i amb el consens de totes les forces catalanistes i nacionalistes. No instrumentalitzem la Policia de Catalunya, que ha de ser un exemple de servei institucional. **Miquel Sellarès**